

Přehled akcí do konce školního roku 2008 / 2009

4. 12.	vystoupení pro Pražskou plynárenskou	P3
14. 12.	vánoční koncert (v 15 hodin)	P1, P2
15. 12.	vystoupení pro Nadaci Z. Blanarovičové	P3
19. 12.	vánoční koncert v Betlémské kapli (v 19 hodin)	KS, P3
24. 12.	vystoupení v hotelu Four Seasons (v 15 hodin)	KS – výběr
14.–18. 4.	mezinárodní soutěž ve Slovinsku	KS – výběr
24. 4.	zájezd na festival do Litoměřic	KS
21.–23. 5.	hostíme japonský sbor po Japonsku	KS
22. 5.	koncert s japonským sborem na schodech Nár. muzea	KS
17. 6.	vystoupení v MŠ Tusarova	P1, P2
17.–28. 8.	soustředění chlapeckého sboru ve Všechných	KS – chlapani
28.–30. 8.	soustředění mužského sboru ve Všechných	KS – muži

Představení Carmen v SOP do konce školního roku 2008 / 2009

6. 12., 16. 12., 14. 1., 17. 1., 11. 2., 25. 2., 19. 3., 26. 3., 12. 4., 22. 4., 9. 5., 15. 5., 6. 6., 13. 6.

Představení Turandot v SOP do konce školního roku 2008 / 2009

11. 12., 6. 1.

Krátce z Pueri

Pavel Jurkovič oslavil v říjnu své 75. narozeniny. Část sboru mu pogratalovala přímo na oslavě, VOX se tímto dodatečně připojuje. Pavel Jurkovič s naším sborem spolupracuje takřka od jeho vzniku, z jeho ruky vzešly takové "hity" jako Řehořské vojsko, Ptáci koncert nebo Hra o svatě Dorotě, upravil pro nás také celou řadu koled – jak je ostatně vidět na našem posledním CD Cantate Pueri Dominum. Z jeho tvorby jsme měli příležitost poznat i duchovně laděná díla, at už je to mše Missa de angelis pro mužský sbor, kterou nám věnoval k 15. výročí založení, nebo skladba Nunc clamemus omnes rei.

Gaudium, jakýsi sesterský sbor Pueri gaudentes, také slavil "narozeniny" – dvacáté. Od našeho sboru dostal na slavnostním koncertě novou (prázdnou) kroniku. Kulaté výročí si Gaudium připomnělo vystoupením, jehož zlatým hřebem bylo samostatné vystoupení jeho mužského sboru se Smetanovým To pivečko to věru je nebeský dar a miniaturními pullitřiky. V tomto smyslu je na místě připomenout, že členové mužského sboru Pueri gaudentes, kteří nepřesáhli 18. rok věku, pivo konzumovat nesmějí, a proto se věru nemůže stát, že by se tato pochvalná píseň někdy objevila na repertoáru jiného sboru než Gaudia.

VOX - pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, Česká republika, Země

E-mail: pueri@pueri.cz

Redaktoři: Milan Dolejší (milandolejsi@seznam.cz), Jiří Tayerle

Přispěvatelé: Všichni členové Pueri gaudentes, jejich rodiče a další

Náklad: 200 ks

Nepronějné

Pravidelný občasník
chlapeckého sboru
Pueri gaudentes

číslo: 1

listopad 2008

ročník: 9

zdarma

Několik slov k tomuto číslu...

MILAN DOLEJŠÍ

Vážení čtenáři, po roce opět držíte v rukou občasník Vox. Jistě jste si povšimli, že doba, po kterou nevyšel, byla delší, než tomu bývá jindy. Ponecháme stranou důvody, proč tomu tak je, zastavme se ale nad tím, co je nebo není obsahem tohoto Voxu. Od minulého čísla se stalo několik věcí, které by si zajisté zasloužily přinejmenším několik řádek – a přitom zde nejsou. Jedná se především o zájezd do Japonska, ale také o 55. narozeniny skladatele Emila Hradeckého, několik-eré provedení Faurého Requiem nebo "let časem" na závěrečném koncertě v červnu. V naprosté většině textů je zde dnes zastoupeno dění v době od letošního července. Výjimkou je připomínka Maurice Durufého, jehož mši na jaře nastudoval mužský sbor.

Od července se toho nestalo málo – sbor (nebo jeho část) třikrát vyrazil na zájezd do zahraničí – do Anglie, Dánska a do rakouského Salcburku. Ze všech těchto

akcí přinášíme reportáže. Ty spolu se zmíněným článkem o Durufém, tradičním představením nových členů koncertního sboru, pohledem do historie Pueri gaudentes a závěrečnou servisní stránkou časopis bezesbýtky zaplnily.

Uvažovali jsme také o tom, že bychom z tohoto čísla udělali dvojčíslo – vešly by se tam staré články, které byly připraveny pro jarní Vox, který nakonec nevyšel, vešly by se tam také fotografie k jednotlivým výletům.

Nakonec vzniklo pouze "číslo jednoduché". Pohlédneme-li například na zájezd do Japonska, zjistíme, že o něm bylo řečeno takřka vše v on-line zpravodajství a v DVD ze zájezdu. S ostatními zmíněnými událostmi je to podobné – staly se poměrně dávno a jsou více či méně podrobně zpracovány jinde.

Vezměte tedy prosím toto číslo Voxu jako vydání, které referuje o tom, co se stalo od července.

Land of Chaos and Glory

Zájezd do Anglie (červenec 2008)

MILAN DOLEJŠÍ

Zájezd do Anglie, který pro nás připravila paní Monica, s níž jsme se poprvé setkali v Japonsku, měl své nezměnitelné kouzlo. Snad každé překvapení, které na nás čekalo, jsme již na některém zájezdu zažili, avšak poprvé se podařilo vše smíchat do pestré směsice. I přesto to byl klidný a příjemný zájezd. Ostatně fakt, že Britové většinou rozumí anglicky, byl po japonském turné vítaným zlepšením...

Co všechno lze zařadit mezi ona překvapení, jejichž mix nám Anglie přinesla? V první řadě je třeba zmínit se o řidičích, kteří s námi během cesty dvakrát bourali (ač za to jednou nemohli), ke svým zákazníkům se však chovali zcela nepatřičně, k chlapcům přistupovali komandantsky, k dospělým buď nevrle nebo vysloveně nepřátelsky. Doufáme, že vedení sboru důkladně zváží další spolupráci s dopravní společností Holešovský, ačkoli jsme s jejími řidiči měli dosud dobré zkušenosti. Ostatně ani BOVA, kterou dvojice moravských šoferů více či méně zručně ovládala, nepatří mezi výkvět pohodlí. Malé a tvrdé

seďáčky poskytly jenom málo místa pro nohy, takže leckdo se po devět dní strávených částečně v autobusu nemohl pořádně pohnout...

Ubytování ve třech skupinách na třech různých místech jsme zažili v italském Lecu v roce 1997. Bydleli jsme jednak na statku paní Moniky, jak nám bylo předem slíbeno, ale také na usedlosti a na farmě, obou vzdálených asi dvacet minut chůze. Mimochodem, na řečené farmě nefungovala sprcha. Protože snídaně byly "u Moniky", musel tam každé ráno tucet lidí pěšky doputovat ze svých nocležist.

Na rozdíl od situace, již na nás před jedenácti lety nachystali Italové, byli všichni "externisté" muži.

A konečně - jídlo. To mělo podle obecného mínění tři stádia - buď nebylo vůbec nebo ho bylo málo nebo bylo nedovařeně. Postupně se však situace zlepšila, zřejmě s tím, jak se naše hostitelka vyrovnávala s potřebami padesáti lidí.

Ke každému sborovému zájezdu ovšem spíše než všemožné potíže patří dvě věci - koncerty a poznávání míst, do kterých se

Dokončení na str. 2

Land of Chaos and Glory

Dokončení ze str. 1

sbor dosud nevydal. Koncertů jsme měli šest, dva z nich ve školách. Podobně jako na většině zájezdů, které proběhly na začátku prázdnin, byly naše výkony na nezanedbatelné úrovni (tedy snad). Přinejmenším anglické publikum působilo navýsost spokojeně.

Velmi příjemný byl koncert v kostele sv. Pavla nedaleko Covent Garden. Ačkoli se konal ve všední den ve dvě odpoledne a měli jsme nemalé obavy z "přesilovky" sboru nad posluchači, byl svatostánek nakonec docela plný. Část hostů byli kolemjdoucí přilákaní pouťáři u kostela, nemalou část posluchačů tvořili londýnští Češi.

Návštěva Londýna byla jedna ze dvou velkých "poznávacích" akcí, které jsme na anglickém zájezdu absolvovali. K neocenitelným zážitkům bezesporu patřila návštěva Natural History Museum s modelem plejtávka v životní velikosti a pohyblivými modely dinosaurů nebo Science Museum s jedním z mála zachovalých Spitfirů Mk. I, velitelským modulem Apolla 8 či Stephensonovou lokomotivou Rocket.

Samozřejmě nechyběla cesta Hyde Parkem, fotografické zastávky u Buckinghamského paláce, Trafalgarského náměstí a Westminsterského paláce, muzea Tate Modern či pevnosti Tower, projížďka největším ruským kolem světa London Eye ani zdoluhavé hledání autobusu... První ze dvou výletů do hlavního města království doprovodil svým komentářem pan Macháček, který v Anglii žije a stál za

naším úvodním koncertem, který jako jediný nezorganizovala paní Monica.

Jediný výlet, který nevedl do Londýna, měl cíl jihozápadně od Woodhousu. Bylo jím přístavní město Portsmouth proslulé jako hlavní základna Královského námořnictva a sídlo tzv. Flagship Musea. Právě do něj jsme měli namířeno, čekaly tak na nás především tři historické lodi a také několik velkých expozic. Zatímco prohlídka vraku válečné galeony ze 16. století Mary Rose, jejíž trup vylovila britská expedice v 80. letech minulého století, byl pouhým zpestřením čekání na projížďku přístavem, návštěvy dalších dvou plavidel nás takřka stoprocentně zavedly do druhé poloviny 19. století (v případě HMS Warrior, první bitevní lodi s kovovým trupem) respektive na jeho počátek do doby napoleonských válek (v případě stodělové válečné lodi HMS Victory, která je dodnes považována za ceremoniální vlajkovou loď Královského námořnictva). Zmiňovaná plavba přístavem nám zase ukázala část současného britského válečného loďstva včetně letadlové lodi (a zároveň vlajkové lodi aktivní flotily) HMS Ark Royal a jejich sesterských plavidel Illustrious a Invincible.

Přes všechny výhrady byl zájezd do Anglie příjemným začátkem léta - nejenom návštěvou pozoruhodných známých i neznámých míst, ale také příjemnou hostitelkou, krásným prostředím, kde jsme pobývali, a sympatickými odezvami na koncertech.

Zájezd se Státní operou do Salcburku s Pucciniho dílem Turandot

KAJETÁN HOLEČEK
KRYŠTOF KOMOLÝ

V říjnu 2008 jsme jeli se Státní operou Praha do rakouského Salcburku, abychom tam odehráli dvě představení Pucciniho opery Turandot.

Tento zájezd se konal ve dnech 9. 10.–12. 10. Odjížděli jsme po sedmé hodině ranní autobusy č. 6 a 7.

Cesta nám rychle ubíhala. Trávili jsme ji všelijak, a už hraním her nebo četbou. Kolem třetí hodiny odpolední jsme dorazili k hotelu Astoria, ve kterém jsme byli ubytováni.

Byl to luxusní hotel a myslím, že se musel líbit každému. Pokoje byly útulné, ale moc jsme si jich pro tuto chvíli neužili, protože jsme se vydali do salcburského divadla na generální zkoušku.

Cesta do opery trvala 20 minut chůze. Tehdy jsme už částečně viděli, jak je Salcburk krásné město. Když jsme došli k divadlu, byli jsme u

vytržení. Divadlo je totiž bývalá konírna asi pro 120 koní a jeho budova je nádherná.

V průběhu zkoušky jsme v hledišti sledovali její poklidný průběh, pokud jsme samozřejmě nemuseli být na jevišti.

Zkouška skončila asi tak ve 21:00 a my se odebrali do hotelu, kde jsme spokojeně ulehli. Probudili jsme se do krásného dne 10. 10. a šli na snídani, která byla stylem „švédský stůl“.

Následovala prohlídka města. Byli jsme například v Salcburském dómu a v jiných pamětihodnostech. Poté jsme šli do hotelu na oběd, ke kterému byla zvláštní, těžko identifikovatelná, leč dobrá polévka.

Jako hlavní chod byl řízek s bramborem. Nutno dodat, že co se týče velikosti řízku, podobal se slonímu uchu.

Když jsme se vzpamatovali z vydatného oběda – byl opravdu vydatný – šli jsme opět do centra

Dokončení na str. 6

Z historie

MILAN DOLEJŠÍ

Před 10 lety (podzim a Vánoce 1998)

Část srpna před soustředěním strávila chlapecká část sboru na krumlovském zámku, kde jsme se zúčastnili velkolepě pojatého představení Orffova Carmina Burana.

Rok 1998 byl ovšem do jisté míry ve znamení derniér. Před prázdninami stáhla Státní opera Borise Godunova, v němž jsme vystupovali, jednalo se o první derniéru opery, v níž jsme vystupovali. Před Vánoci jsme potom naposledy předvedli Hru o svatě Dorotě v původním nastudování s Vojtěchem Dykem v hlavní roli.

Podzim do značné míry poznamenala spolupráce s Českou televizí. Ta přenášela zmíněné představení Carmina Burana v Českém Krumlově i listopadový koncert na podporu Národní knihovny, kde zazněla i řečená "Dorotka" a přišla se na nás podívat tehdejší první dáma Dagmar Havlová.

Do třetice spolupracovala s Českou televizí tehdejší starší příprava (tenkrát byla pouze dvě přípravná oddělení): Na konci listopadu natočili chlápčí sérii koledí.

V první půli prosince pokřtil koncertní sbor spirituálové CD, které natočil o rok dříve s Evou Krizlíkovou. Tímto večerním koncertem v Městské knihovně začal kolotoč vystoupení, který trval až do Vánoc takřka bez přestávky – zejména pro Zdenou Součkovou.

Hned druhý den po křtu CD vystoupila starší příprava ve Strahovském klášteře, následující večer měla všechna oddělení Pueri gaudentes společný koncert v klášteře sv. Anežky. Den poté vystoupil starší přípravný sbor na dětském představení v divadle Semafor. Po několikadenní přestávce měly obě přípravy ještě jeden předvánoční koncert. Následujícího dne vyrazil koncertní sbor do Jirkova, kde jsme měli společný koncert s místním dětským sborem, dnes již neexistujícím.

Před 5 lety (podzim a Vánoce 2003)

Po předprázdninové cestě do Japonska a tradičním letním soustředěním čekala koncertní sbor pracovní první půlka října. Úvodní vystoupení sezony zaznělo před uzavřenou společností v kostele sv. Šimona a Judy, kde jsme podpořili akci

Voices for Hospices. Hned týden poté slavil 70. narozeniny náš "dvorní" skladatel Pavel Jurkovič. Nezapomenutelné bylo tehdejší vícegenerační provedení Hry o svatě Dorotě... Po tomto koncertě následoval víkend a opět jsme vystoupili před uzavřenou společností, tentokrát v husitském kostele ve Farského ulici.

Poslední říjnový den se Pueri gaudentes (zastoupeni toliko mužskou částí) jedinkrát v životě vydali na soutěž Pražské dny sborového zpěvu. Zdena dala předem najevo, že od nás neočekává nic jiného než zlaté pásmo – a ničeho jiného se také nedočkala...

V listopadu jsme se poprvé před zraky publika setkali s "vycpálkovi" na koncertě v Břevnovském klášteře.

Předvánoční čas vyplnilo pět koncertů. Dva z nich byla naše obvyklá předvánoční vystoupení, tenkrát ještě v Městské knihovně a posléze ve Šternberském paláci na Pražském hradě. Právě na předvánočních koncertech se před nás poprvé jako sbormistr postavil dřívější člen sboru a zakladatel tohoto časopisu Jan Zapletal.

Před rokem (podzim a Vánoce 2007)

Hlavním tématem loňského podzimu byl zájezd do Japonska. Před odjezdem v polovině listopadu jsme stihli vystoupit hned na několika koncertech. První z nich byl v polovině září u příležitosti Svatováclavských slavností, druhý 28. října u příležitosti výročí vzniku Československa a třetí na začátku listopadu u příležitosti našeho odletu.

Po návratu ze zájezdu pečlivě zdokumentovaného v on-line zpravodajství nebo na DVD jsme se ocitli uprostřed předvánočního reje. Během prvního prosincového týdne nás čekaly tři koncerty – nutno dodat, že asi jediná Zdena se zúčastnila všech.

Dvě z těchto vystoupení byla určena uzavřené společnosti, na tom zbylém jsme společně s Pavlem Jurkovičem křtili koledové CD Cantate Pueri Dominum.

Poslední koncert roku 2007 bylo naše tradiční vystoupení v Betlémské kapli. Vánoční program jsme si potom ještě zopakovali hned po Novém roce na tříkrálovém koncertě u P. Marie Sněžné.

Pueri gaudentes poprvé v Dánsku

Dokončení ze str. 3

budou muset většinu lachtanů zabít, jelikož se přemnožili a žádná ZOO je nechce. Většinu kluků, ale i několik mužů ze sboru však táhlo především rozlehlé dětské hřiště s klouzačkou a lanovkou. Po opuštění muzea jsme se šli podívat k dominantě Esbjergu - čtyřem sochám na pláži hledícím na moře. Bohužel byl odliv, a tak se k moři vzdálenému 500 metrů dostali po zabláceném dně jen ti nejodvážnější.

Odpoledne nás čekal první koncert, ale ještě před tím jsme si stihli prohlédnout 14 let starou novou koncertní halu, již se slavnou operou v Sydney pojí stejný architekt, a navštívit centrum města. Koncert se konal v luteránském kostele sv. Trojice kubistických křivek s krásným sálem. Publikum – ač zpočátku vlažné – se brzy naším výkonem i poutavým výkladem Lucky rozehrálo. Stejně tak se zapotili někteří sboristé. Koncert ale dopadl vcelku dobře. Následovala společná večeře s Dány a pak hurá do postele.

V sobotu se udělalo krásné počasí a den byl vyhrazen jedinému účelu – návštěvě Legolandu v Billundu. Po obdržení lupenů jsme se okamžitě rozprchlí na všemožné atrakce tohoto zábavního parku. Park je složen jednak z různých atrakcí jako jsou horské dráhy, strašidelné hrady či lodičky, druhak ze zóny obchodů, kde se dá koupit téměř vše z LEGA, a tře ak ze zmenšeného LEGO světa, kde jsou miniatury různých světových staveb a krajin včetně stadionu s tisíci LEGO panáčky. Mezi vrcholy naší návštěvy ale bezesporu patřily atrakce HASÍČI,

Jázezd se Státní operou do Salcburku

Dokončení ze str. 2

doprohlédnout co jsme dopoledne nestihli. Také jsme měli rozchod, při kterém si snad každý něco koupil, a už pohledy, nebo vrtulník na dálkové ovládání. Následovalo představení. Turandot hrála Jordanka Derilova a Kalafa hrál Mario Zhang. Výkony pěvců byly fascinující a představení se odehrálo bez chyb. Pro každého to muselo být nejlepší představení Turandot, které hrál. Po úžasném představení jsme šli do hotelu a ulehli spokojeně do postelí.

Další ráno (11. 10.) jsme vstali v 8 hodin a jako včera se vydali podívat do centra Salcburku, tentokrát však na druhou stranu řeky Salzach, podívat se na překrásný zámek Mirabell. Na oběd jsme tentokrát šli do jiné

kde jsme se za nadlidských výkonů coby pumpaři pomocí stříkaček snažili uhasit požár, a PIRÁTSKÉ LODĚ, kde šlo hlavně o to pomoci vodních děl co nejvíce zlít všechny okolo a hlavně v nepřátelské lodi. Toho se ujalo především dospělejší mužské osazenstvo - poté, co tuto kratochvíli klukům zakázalo. Velké problémy působil hlavně sbormistr Vítek, který, ukrýváje se za nepromokavou bundou, postaral se o to, že na některých (včetně mne) nezůstala nit suchá. Před odjezdem si ještě kluci koupili několik suvenyrů a vyrazili se zpět za posledním večerem v rodinách.

V neděli jsme dali sbohem rodinám a odjeli na vystoupení při katolické mši v krásném moderním kostele spojeném s hypermarketem. Protože je však slovo neděle odvozeno od slovesa "nedělati", v hypermarketu bylo k nevoli mnohých zavřeno. Poslední hodiny v Esbjergu jsme vegetovali na pláži, načež jsme se přesunuli do městečka Varde, kde byl naplánován náš poslední koncert tohoto mini-turné. Publikum přišlo do kostela v hojném počtu a někteří na nás dokonce dorazili podruhé. Koncert byl o mnoho lepší než ten první, což se projevilo i na spokojenosti většiny sboru. Po pohoštění pizzou jsme dali Dánsku vale a vyrazili k domovu. Cesta zpět byla též bezproblémová, a tak jsme v pondělí ráno, tedy o několik hodin dříve, dorazili domů.

Jázezd to byl krásný a zábavný, naše pěvecké výkony dobré úrovně a navázaná přátelství se doufáme stanou dlouhodobými.

restaurace než včera a pochutnali si tam na kuřeti s rýží. Poté byl znovu rozchod. Večerní představení bylo také výborné, jako Turandot vystoupila Magda Málková a jako Kalaf Igor Jan. Musím uznat, že představení bylo nad očekávání zdařilé.

Po představení jsme se odebrali na vyhlídku, abychom si prohlédli Salcburk za noci. Po prohlídce jsme se již těšili do postelí.

Když jsme se ráno probudili byli jsme smutní – byly to poslední chvíle, které jsme strávili v Salcburku. V 9:30 jsme plni nových zážitků nasedli do autobusů a jeli směr Praha.

Tento jázezd byl jiný, než bývají ostatní, myslím, že na něj dlouho nezapomeneme a hned tak se nám zase nepoštěstí se takového zúčastnit.

Pueri gaudentes poprvé v Dánsku

MAREK BĚLOR

Jázezd Puerorum Gaudentium do dánského města Esbjerg se uskutečnil ve dnech 18. 9.-22. 9. 2008. Ještě před odjezdem se některým členům sboru podařilo rozplakat maminky poznámkami o bezpečnosti autobusu disponujícího lůžkovou úpravou v případě pádu mostu na tra . Po nalodění všech pasažérů a zavazadel na tradičním místě odjezdu se o půlnoci ze středy na čtvrtek dal autobus Karosa LC954 za vedení pánů řidičů a za velení Lucie Berné do pohybu. Na jázezdu kromě zpěváků nechyběli sbormistři Zdena Součková a Vít Kubánek a klavíristka Monika Šebestová.

Cesta byla suchá a protože autobus uhaněl jak o závod, mohli jsme se příští den neplánovaně po cestě zastavit v hanzovním městě Lübeck. Tam jsme absolvovali krátkou prohlídku a improvizované vystoupení v místním kostele. Po přejezdu dánských hranic jsme se ještě stavili v historickém městečku Ribe, kde na nás poprvé pořádně dýchla atmosféra Dánska, kterou utváří především velmi nížinatá krajina, přítomnost moře a cihlové domečky a domy všude, kam se podívá.

Dánsko se rozkládá na Jutském poloostrově a spoustě ostrovů severně od Německa. My jsme se na žádný z ostrovů nedostali a zůstali jsme tak na

Maurice Duruflé (11. 1. 1902–16. 6. 1986)

MILAN DOLEJŠÍ

Mužský sbor se letos na jaře dvakrát pochlubil mší Cum jubilo, jejímž autorem je francouzský skladatel Maurice Duruflé. Jeho jméno nepatří k nejznámějším mezi laickou veřejností, avšak naši pozornost si nesporně zaslouží.

Duruflé se narodil v normanském městě Louviers a se světem hudby se poprvé setkal ve školním věku. V Rouenu nedaleko svého rodiště se stal členem katedrálního sboru a učil se hrát na klavír a varhany. V osmnácti letech potom začal studovat na pařížské Konzervatoři, kam se v roce 1943 vrátil jako kantor.

Pracoval také jako varhaník, ve 20. letech minulého století asistoval Louisi Viernovi v pařížské katedrále Notre-Dame, od roku 1930 působil v pařížském svatostánku St. Étienne-du-Mont.

Tam se také seznámil se svojí pozdější manželkou, která od konce 40. let pracovala jako jeho asistentka. Manželé Duruflé se později stali velmi uznávanou varhanickou dvojicí.

Pro nás je však Duruflé zajímavý jako skladatel. Bezpochyby nebyl neplodnějším autorem, ale fakticky byl sám svým největším kritikem. Zatímco

starém kontinentě. Samotné město Esbjerg, kam jsme dorazili večer je průmyslové město s 80 tisíci obyvateli založené až v 19. století kolem nového přístavu. I přesto je velmi pěkné a skýtá mnoho možností kulturního života včetně opery! MHD sestává z několika autobusových linek, ale většina obyvatel využívá hustou síť cyklostezek nebo auto. Ve městě je spousta zajímavé moderní architektury, která však nebije do očí a dobie zapadá do koloritu města.

Po příjezdu si nás rozebraly rodiny, ve kterých jsme strávili následující tři noci. Podle toho, co mohu soudit z naší krátké návštěvy, jsou Dánové velmi přátelští a otevření. Jejich další předností je, že většina umí, na rozdíl od Čechů, výborně anglicky, a to i starší generace.

Páteční program byl nabitý. Dopoledne jsme navštívili místní mořské muzeum, kde jsme měli možnost zhlédnout krmení lachtanů, spoustu roztočivých ryb a další mořské havěti v akváriích a rozsáhlou venkovní expozici starých lodí a rybářského náčinní.

V jedné z kůlen se nacházel dokonce živý rybař, který opravoval rybářské sítě a hned se dal se mnou do řeči. Polorozuměje jeho německému výkladu jsem pochopil, že

Dokončení na str. 6

veřejností byla jeho hudba přijímána kladně, vracel se Duruflé ke svým dilům a nezřídka je přepisoval, takže první jejich edice mohou být odlišné od těch novějších.

Nejstarší známé Duruflého dílo je Scherzo datované k roku 1926. Patrně nejznámější jeho kus je ovšem Requiem vytvořené o 21 let později. To je zároveň jedním z pouhých čtyř kusů, které skladatel vytvořil pro sbory. Dalším z nich je "naše" mše Cum Jubilo z roku 1966, kterou vytvořil celkem v pěti verzích. Ta pro sólistu a sbor s varhanami (původní je psána pro barytonové sólo, mužský sbor a orchestr) vznikla o rok později (tj. 1967).

Maurice Duruflé se vážně zranil při dopravní nehodě v roce 1975, po níž se rozhodl ukončit svoji hudební kariéru. Zanechal komponování a opustil také varhany v St. Étienne-du-Mont. Zbytek života strávil ve vesnici Louveciennes nedaleko Paříže.

Zdroje:

<http://en.wikipedia.org/wiki/Durufl%C3%A9>
<http://www.boydell.co.uk/80462278.HTM>
<http://pseudo-poseidonios.net/durufl%C3%A9/bio.htm>
<http://www.requiemsurvey.org/composers.php?id=274>

Vážení čtenáři, na této dvoustraně se vám představuje náhodně vybraných osm nových členů koncertního sboru. Další "nováčci" se představí v příštím čísle VOXu. Při tvorbě tohoto formátu jsme se inspirovali časopisem sboru Knabenkantorei z Basileje.

Jméno:
Pavel Krátký

Hlas ve kterém zpíváš:
1. soprán

Jak ses o sboru dozvěděl
Ve škole od paní učitelky

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Kvůli mámě, že mám sluch a nadání; protože mě to baví a mám tam kamarády

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Carmen, Principium Sapientiane, Timor Domini

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Chinaski - Tabáček

Kterou hru máš nejraději:
Vybiku

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Španělsko, Anglie

Jméno:
Adam Dvořáček

Hlas ve kterém zpíváš:
2. soprán

Jak ses o sboru dozvěděl
Řekla mi o tom máma a Ondra Potůček

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože se mi líbí zpívat

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Okolo mlýna a Principium

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:

Kterou hru máš nejraději:
Šachy, člověče, nezlob se, scrabble

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Španělska a do Japonska

Jméno:
Tomáš Hadrava

Hlas ve kterém zpíváš:
1. alt

Jak ses o sboru dozvěděl
Přes Markétu Džunevu

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože rád zpívám

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Así Carmen

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Así Queen

Kterou hru máš nejraději:
Zug um Zug

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Japonska

Jméno:
Vojtěch Frei

Hlas ve kterém zpíváš:
1. alt

Jak ses o sboru dozvěděl
Při náboru ve škole

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože mě baví zpívat

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Echo

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Beatles

Kterou hru máš nejraději:
Šachy

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Na Nový Zéland

Jméno:
Adam Zvěřina

Hlas ve kterém zpíváš:
2. alt

Jak ses o sboru dozvěděl
Máma je z Liberce a chodila do Severáčku, a proto věděla o Součkových

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože mě přihlásila máma a přinutila mě ve sboru zůstat

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Nevím, líbí se mi toho hodně

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Rybičky 48

Kterou hru máš nejraději:
GTA Více city

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Japonska

Jméno:
Ettore Gallotti

Hlas ve kterém zpíváš:
2. soprán

Jak ses o sboru dozvěděl
Na koncertě od jiného člena sboru

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože rád zpívám

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Carmen, Turandot, Little David

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Linkin' Park (Mám jich hodně v oblíbě.)

Kterou hru máš nejraději:

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do USA, Anglie, Španělsko

Jméno:
Ondřej Hromek

Hlas ve kterém zpíváš:
2. soprán

Jak ses o sboru dozvěděl
Z letáčku, od syna maminčiný kamarádky

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože rád zpívám a paní sbormistryně je moc fajn

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Principium

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Čechomor

Kterou hru máš nejraději:
Citadela

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Polsko, Amerika

Jméno:
Marek Rajnoch

Hlas ve kterém zpíváš:
2. alt

Jak ses o sboru dozvěděl
Dozvěděl jsem se to od mé paní učitelky, protože její syn zde chodí zpívat

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože to je chlapecký sbor a chtěl jsem to zkusit a vydržel jsem tady, protože se mi tu líbilo

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Pastores loquebantur, Inter vestibulum

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Žádnou skupinu nemám rád

Kterou hru máš nejraději:
Zajímám se o dopravu a rád jezdím na kole

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Ruska